рызуюць іх: *дубовая галава* – “неразумны, някемлівы чалавек”, *з мухамі ў носе* – “капрызлівы, узбаламучаны”.

У маўленні фразеалагізмы выконваюць разнастайныя функцыі – намінатыўную, вобразнага выказнання, ацэначнаю, эмацыянальную, экспрэсіўную, моўнай характарыстыкі персанажа, стварэння гумару і г.д. Фразеалагізмы шырока выкарыстоўваюцца пісьменнікамі як сродак дасягнення выразнасці мастацкага тэксту для больш дакладнага адлюстравання пэўнай з’явы, прадмета, персанажа.

Спіс выкарастаных крыніц

1. Лепешаў І.Я., Фразеалогія сучаснай беларускай мовы / Вучэб. дапам. для філал. фак. ВНУ. – Мінск: Вышэйшая школа, 1998. – 271 с.

УДК 811.161.3

СУЧАСНАЯ БЕЛАРУСКАЯ ПАЭЗІЯ: КАЦЯРЫНА ГЛУХОЎСКАЯ І ЮЛІЯ ЦІМАФЕЕВА

Студэнты – Халадзінская А.А., 92 э, 1 курс, АЭФ;
Хартановіч А.М., 43 тс, 1 курс, ФТС
Навуковы кіраўнік – Фокіна І.С., ст. выкладчык
УА «Беларускі дзяржаўны аграрны тэхнічны ўніверсітэт»,
г. Мінск, Рэспубліка Беларусь

Анатацыя Людзі ведаюць шмат пра беларускіх паэтаў мінулага, але працы творцаў нашага часу асабліва не асвятляюцца. Дадзеная праца знаёміць з творчасцю і асноўнымі тэмамі двух цікавых маладых сучасных беларускіх паэтэс.

Ключавыя словы: Сучасная паэзія, лірычнасць, творчасць.

Паэзія важная частка жыцця. Яна дапамагае людзям выказаць свае пачуцці і думкі, расказаць пра сваё жыццё і жыццё народа. У наш час людзі, на жаль, сталі менш цікавіцца літаратурай, але нельга недаацэньваць ролю слова. Дадзеная праца – спроба пазнаёміць з творчасцю двух цікавых маладых сучасных беларускіх паэтэс Кацярыны Глухоўскай і Юліі Цімафеевай.

Забываюцца дзеці, забіваюцца ў сэрца куточак.
Зачыняюцца дзьверы, забіраецца восень на цьвік
На парозе маім, як анёл, засынае каточак:
Не дае зачыніцца, ды ключык згубіўся ці знік.
Гэта значыць, што той, хто блукае цяпер па дарозе,
Хто ня можа ўзгадаць твар бацькоў

Ці не бачыць сябе,
Можа, у сэрца маё паглядзіць
І прытулак папросіць,
І тады я сьпяю яму песьню аб сьветлай журбе.
Кацярына Глухоўская «Дзьверы»

У сваім вершы Кацярына Глухоўская падымае тэму адзіноты і тэму бацькоў і дзяцей у наш час. Як важна знайсці чалавека, які падставіць плячо, падтрымае і дасць параду. Тэму бацькоў і дзяцей, гэтую вечную праблему, вельмі важна асвятляць, каб дапамагчы пазбегнуць многіх праблем і памылак, за якія потым вельмі дорага расплачвацца. Яна выкарыстоўвае такія выяўленчыя сродкі, як параўнанне, увасабленне, метафару, якія дапамагаюць зразумець асобасны погляд паэта на свет і адчуць атмасферу верша.

Юлія Цімафеева падымае ў сваім вершы тэму спажывецкага стаўлення да прыроды:

Вуліца мусіць
служыць машынам і пешаходам.
Вуліца мусіць
ад скрыжавання да скрыжавання
быць роўнай і падатлівай.
Вуліца, названая ад нараджэння
ў гонар вусатага генерала,
мусіць па-дзявочы прыязна ўсміхацца
сваёй белазубай раздзяляльнай паласой,
пакуль вірлавокія светлафоры
і шыракаплечыя хрушчоўкі
будуць сачыць без перадыху
за чысцінёй яе пляскатага цела.

Але ніхто з іх не ведае,
што вуліца прарастае ўнутр,
што вуліца выхавала пад сабой горы,
якія цягнуцца пахілымі вяршынямі
да самага цэнтру зямлі;
што вуліца выпусціла з сябе рэкі,
яны, смеючыся, вольна сцякаюць,
пазбягаючы грэбляў і мастоў.
Вуліца легла тварам уніз,
і пакуль топчуцца па ёй пешаходы

і коламі прыціскаюць яе машыны,
вуліца ціха й пяшчотна спявае
недзе там у душы,
пад асфальтам.
Юлія Цімафеева «Вуліца»

У эпоху сучасных тэхналогій і ўсеагульнага спажывання, людзі сталі забываць, што некаторыя рэчы не вечныя, і ставіцца да іх як да дадзенасці. Сваім вершам Юлія Цімафеева нагадвае, што горы, рэкі і многае іншае стварыла прырода, і ставіцца да гэтага трэба беражліва. Каб данесці да нас асноўную думку, яна выкарыстоўвае такія выяўленчыя сродкі як увасабленне, метафару, параўнання і эпітэты.

Падводзячы вынік, можна сказаць, што, безумоўна, тэмы, якія ўздымалі паэты ў мінулым стагоддзі і цяпер, адрозніваюцца. Мяняюцца часы, і адны актуальныя праблемы прыходзяць на змену другім. Але галоўнае, што і цяпер знаходзяцца таленавітыя паэты, якія ўздымаюць важныя праблемы і не баяцца казаць пра галоўнае.

Спіс выкарастаных крыніц

1 Глухоўская Кацярына. Калі дрэвы растуць з галавы / Галіяфы, 2013. – 150 с.
2 Цімафеева Юлія. Цырк / Выдавецтва Зміцера Коласа, 2016. – 72 с.

УДК 008

НАПОЛЕОН ОРДА. ХУДОЖНИК, КОТОРЫЙ ОСТАНОВИЛ ВРЕМЯ

Студент – Вербицкий И.В., 42 тс, 1 курс, ФТС
Научный руководитель – Дятко И.М., ст. преподаватель
УО «Белорусский государственный аграрный технический университет», г. Минск, Республика Беларусь

Аннотация. Наполеон Орда – знаменитый художник, композитор, пианист, писатель. Он занял особое место среди выдающихся общественных и культурных деятелей не только Беларуси, но и всего мира.

Ключевые слова: художник, композитор, творчество, период, отображение, усадьба, памятное место, акварель.

Наполеон Орда – знаменитый художник, композитор, пианист, писатель. Он занял особое место среди выдающихся общественных и культурных деятелей не только Беларуси, но и всего мира.